

tidens Forfatter, her, hvor en Juni-Grundlov kommer paa Dagsordenen, vilde vise, at han ikke blot kan skrive god politisk Historie, men ogsaa være med til at „gøre“ god politisk Historie. Nu faar den kommende Tid vise, hvorvidt han er i Stand dertil.

Men Slutningen af hans Foredrag har været mig, og jeg tror mange, en stor Skuffelse. Det ærede Medlem lider af en ulykkelig Kærlighed til en Slags forenet Venstre. Jeg tror, det er en Idé, der hører hjemme i Fortiden. Naar det ærede Medlem kæmper for denne Idé, holder han meget af at søge at fremstille, hvor umulig en Samvirken mellem et radikalt Venstre og Socialdemokratiet er — i hvert Fald i længere Tid — til en større Sags Gennemførelse. Jeg har tidligere gjort det ærede Medlem opmærksom paa, men maa, da han stadig ikke vil indlade sig paa den Betragtning, gentage min Henviſning f. Eks. til Forholdene i Frankrig, hvor Socialdemokraterne med Jaurès som deres første Tillidsmand støttede Ministeriet Waldeck-Rousseau i 3 Aar og senere Ministeriet Combes i 3 Aar. Det var en trofast og energisk Støtte fra Socialdemokratiets Side til et radikalt Ministerium, der vilde gennemføre sit Program. Ja, der paastaas, at Støtten fra Jaurès' Side var til Tider nok saa kraftig og uegennyttig som Støtten fra flere af disse Ministeriers egne Partifæller. Det ligger igen i, at Jaurès er en saa udpræget positiv Aand, der vil have udrettet noget, medens mange af de Radikale i det franske Deputeretkammer være optagne af indbyrdes Stridigheder. Det er altsaa en historisk Kendsgerning, at en saadan Støtte baade kan og vil Socialdemokratiet yde, naar det drejer sig om store demokratiske Interesser.

Jeg har et Par Ord at sige til Højre, de skulle ikke blive mange. Det undrer mig, at Højreordførerne ikke have udtalt sig med større Velvillie om det Forslag, der foreligger her paa Børdet, og som giver dem det, de altid have krævet, nemlig Forholdstalsvalg. Højremænd faa her Forholdstalsvalg, deres eget kære Forholdstalsvalg, som de nu have forlangt i flere Aar, og faa det til deres eget kære Ting, Landstinget. Hvad kunne de da forlange mere? Det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) indvendte mod det her foreliggende Forslag, at det vilde gøre Landstinget til et Ekko af Folketinget; det vilde altsaa blive Hip som Hap. Men saa maa jeg nok spørge: Hvor bliver saa den store Forskel af, som Højre i de senere Aar

har søgt at fremhæve mellem Enkeltmandsvalg og Forholdstalsvalg? Hvis Tingene blive Hip som Hap, hvis det bliver akkurat det samme, enten de udgaa af Enkeltmandsvalg eller Forholdstalsvalg, hvor bliver saa den store Forskel af?

Til det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) har jeg kun en enkelt Udtalelse endnu. Det ærede Medlem maatte lade min Paastand staa, fordi den støtter sig paa en Kendsgerning, nemlig, at ogsaa ved Forholdstalsvalg kan et Mindretal blandt Vælgerne blive Flertal i Repræsentationen. Den støtter sig bl. a. paa den Kendsgerning, som foreligger ude fra Frederiksberg Kommunalbestyrelse. Det maatte det ærede Medlem indrømme; men saa føjede han til som Undskyldning derfor disse vidunderlige Ord, som findes Sp. 1892: „Ved Valget til Kommunalbestyrelsen var der opstillet 5 Lister, men der blev ikke valgt nogen paa de 2. Det vil altsaa sige, at paa dem gik Folk urimeligt hen og spredte deres Stemmer til ingenting. Regner man disse fra, som overhovedet ingen Repræsentation kunde faa, sidder den nuværende Kommunalbestyrelse som Repræsentation for et Flertal.“ Ja, det er fuldkommen rigtigt, men det kan man sige om adskillige Valgmaader, at der gaar Stemmer til Spilde — det gør der ogsaa ved Enkeltmandsvalg —, og regner man dem fra, der spildte deres Stemmer til ingenting og ingen Repræsentation kunne faa, sidde de, der ere valgte, paa et Flertal. (Ellinger: Læs videre!) Ja, det kan jeg godt, men jeg kan ogsaa overlade det til det ærede Medlem, hvis han vil tage Ordet. Jeg har gennemlæst det ærede Medlems Udtalelse, og der staar ikke noget i den, der kan afkræfte, hvad jeg har sagt. Der staar noget om, at der til et andet samtidigt Valg, til Skatteraadet, viste sig et Flertal, men det betyder intet i denne Sammenhæng. Det kan jo være, at Folk vilde stemme anderledes der end til det kommunale Valg. Vi have i det hele en lang Række Eksempler fra Byraads- og Sogneraadvalg paa, at et Flertal af Vælgere ingenlunde behøver at give et Flertal i Repræsentationen, og den Valgmaade har altsaa i denne Henseende ikke noget absolut Fortrin fremfor den anden.

Til det ærede Medlem fra Kerteminde (A. P. Andersen), der henvendte nogle Udtalelser til mig, skal jeg kun sige, at han bør høre efter, hvad jeg siger, og ikke give mine Ord en anden Mening end den, de have. Det ærede Medlem paastod, at